

άπο πάνω είναι πολύ διπολητικό καὶ μεγαλειώδες. "Εχει δροφή θυμός καὶ δάπεδο κατηφορικό μὲν σάρα καὶ βράχους. Καταλήγει σ'ένα έπιπεδο μέρος μὲν λάσπη. Τοῦ μήκος τοῦ σπηλαίου είναι 210 μέτρα μὲν βάθος 93. Πλήθος σπασμένων πηλίνων διγγείων μὲν διαγλυφες παραστάσεις υπάρχει σ'όλη τῇ σάρᾳ.

Καὶ αἱ δύο Δρακόδρυπτες βρίσκονται σὲ πλακώδη άσβεστολιθο ποδὸς οἱ πλάνες του ἀλείνουν πρός· Αἱ καὶ ποδὸς σὲ κανένα μέρος του δέν ἔχει πηγή. Ήερδ συνεντάται μόνο σὲ πηγήδια στὸ διατολικό μέρος τῆς κατὰ έπος τοῦ λόφους πεδιάδος ποντά στὸν θιάζητό δρόμο. Είναι ἐνοιγμένα μέσα σὲ πηλό.

Τῆς θέσεις τῆς Μικρῆς καὶ τῆς Μεγάλης Δρακόδρυπτας διέπειξεν δὲ οἱ λερεύς τοῦ Λίμνην κ. Κανστ., Ρέζος, δὲ πόλος μετέ τοῦ Ι. Πετροχελού έβοηθήσαν τὴν γράφουσαν στὴν έξερενησί των.

(I) Ι. Πετροχελού. Ηιδί θρεῖα σπηλιές στά Γιαννενα.
"ΠΑΝ" 1951 τεῦχος 204/205 σ. 127

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ ΕΠΙ ΤΙΣ ΗΠ. ΑΡΙΘΜ. 165
ΗΕΡΑΛΙΣ ΔΡΑΚΟΔΡΥΠΑΣ

Τὸ σπήλαιον είναι γυναικόν σὲ τοῦς δρυγαιολόγους ὡς "ΙΔΙΩΤΙΑΙΟΝ" ἐγένοντο δέ ἐν ἑντεῦ ἔρευνατ, γωρίες ἐν τοῦτοις νέο προσδιορισθῆ ἢ ἐν ἑντεῦ δρυγολόγη λατρεῖα.

"Ενδιαφέρων είναι δὲ μήδος δὲ πικιχωριδίων εἰς τὸ χ. Πέτα περὶ τῆς Δρακόδρυπεν ταῦτην, καταρργίον καταστρεπτικοῦ δράκοντος τῶν διοπῶν ἐξώντωσεν ἢ Ἀγία Παρασκευή ητις λατρεύεται εἰς νεῖδριον ἐπὶ τοῦ δροῦς Γριψτόβου καὶ ἐπὶ τοῦ πλησίον τῆς θεσμοῦ "Χανδρούλο" ἐντερείσιατος, σχεδόν εἰς τὸ 500 χιλιομέτρον τῆς δύος "Λαρτης-Κουμίζειδες.

"Η περὶ τῆς Δρακόδρυπτας λαογραφική παρέδοσις διαφέρεται διπό τοῦ Παν. Παπαστρόου ἐδηλούσιεδη δέ εἰς τὰ "ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ" 1929, 4, 157. Κατ' ἑντέην

"δὲ δράκος κυνηγεῖ δῶθι, κυνηγεῖ κεῖθι, φτίνθετι δρακόδρυπτα.
"Ἔπειν μέσα οὖς δράκους, ξποῦν κουντέ τ' ἡ, ἢ Ἀγία Παρασκευή. Κατέβηταιν βαθειάδι οὖς δράκους. κ' ἔνει τρύπα μέσα στῇ

" γῆ καὶ περπατῶντας φτάνεται τρύπα πού νί τώρα τὸ μο-
" ναστήρ' τοῦ ἄγια Παρασκευῆς. Ἰκεῖ τοῦν φτάνει τὸ δὲ
" μνᾶ μέ τοι τοῦ στάρχεδια καὶ τοῦν ἀφίνετον τόπου.
" "Ετοι γλωττουσι τὸ χουριό μας δηποτοῦ δράκου. Ἰκεῖ στῆν
" τρύπα πού τὸν σκότουσι στάζουν ἀκόμη τιρδ τάρχεδια τ'.

Κατ' ἄλλους οἱ ὅποιοι διηγοῦνται τὴν παράδοσιν, στάζουν οἱ
μαστοὶ τοῦ δράκουντος κατά τὴν ἡμέραν τῆς λειτουργίας τῆς ἐ-
οὐτῆς τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς (26' Ιουλίου). Μάλιστα η παράδοσις
ἐν χ. Πέτα λέγει ότι τὸ θύμωρ στάζει δλίγον κατά τέντεν
τῆς λειτουργίας.

Κατ' ἄλλην παράδοσιν πάλιν τὸ βουνό Περάνθη (Ξηροβούνι) δέν
ήτο στό μέρος πού είναι σήμερα. Λότο τόφεραν στῆς πλάντες τους
ἄποι μικρού τρεῖς δράκους. Τον ἕνα ἀπό τοὺς δράκους θτούς πλά-
κωσε τὸ βουνό, κ' ἐκεῖνος, βάζουντάς ὅλα τὰ δυνατά του, ἔνοιγει
μιέ τρύπα καὶ βγαίνει. Η τρύπα αὕτη είναι ή Δρακόπρυπα. (ἔνθ.
άν. σελ. 159).

Γ. ΓΡΑΦΙΟΣ-ΝΙΔΑΣ

RESUME

CAVERNES A EPIRE

par Me Anna Petrochilos

Pendant l'excursion de l'association Attikos à Epiro
re on a exploré les cavernes suivantes:

No166 Trypa Lovis

Elle se trouve près du village Kataraktis.
C'est une grotte d'une longueur 35 M.. Dans la grot-
te il ya des stalagmites et stalactites, qui ont
obstrué des cavités interieures.

No167 Caverne de Perama à Jannina

C'est une caverne la plus jolie de la Grèce.
Sa longeur connue est 250 M.

Particularités: Un stalagmite d'une hauteur 5 M. et
d'une diamètre à sa base 10 cm! Un stalagmite croix;
Une enorme quantité et variété de perles et une
nouvelle forme de stalagmites à disque.

Cette caverne on peut l'utiliser pour le Tourismus.

- No 164 Mikri Dracotrypa
Elle se trouve 6 Klm. au S d' Arta.
Elle a une longueur 35 M. et profondeur 4,5 M.
Dans l' interieur on a trouvé des morceaux de
vases anciennes.
- No 165 Megali Dracotrypa
C'est une grotte près de la précédente d'une lon-
gueur 210 M. et profondeur 93 M.
À l' interieur on a trouvé plusieurs morceaux
de vases anciennes.

Une note de Mr G.Grafios présente une légende,
très connue aux habitants du pays pour la grotte
Megali Dracotrypa No 165.
D'après cette légende St.Paraskevi (des Chretiens Orthodoxes) a tué ici un Dragon, qui ruinis-
sait les environs.
Aujourd'hui la grotte est une nouvelle sortie
du Dragon..

SUR LES STALAGMITES A DISQUE DE LA CAVERNE A PERAMA

par J.Pétrochilos

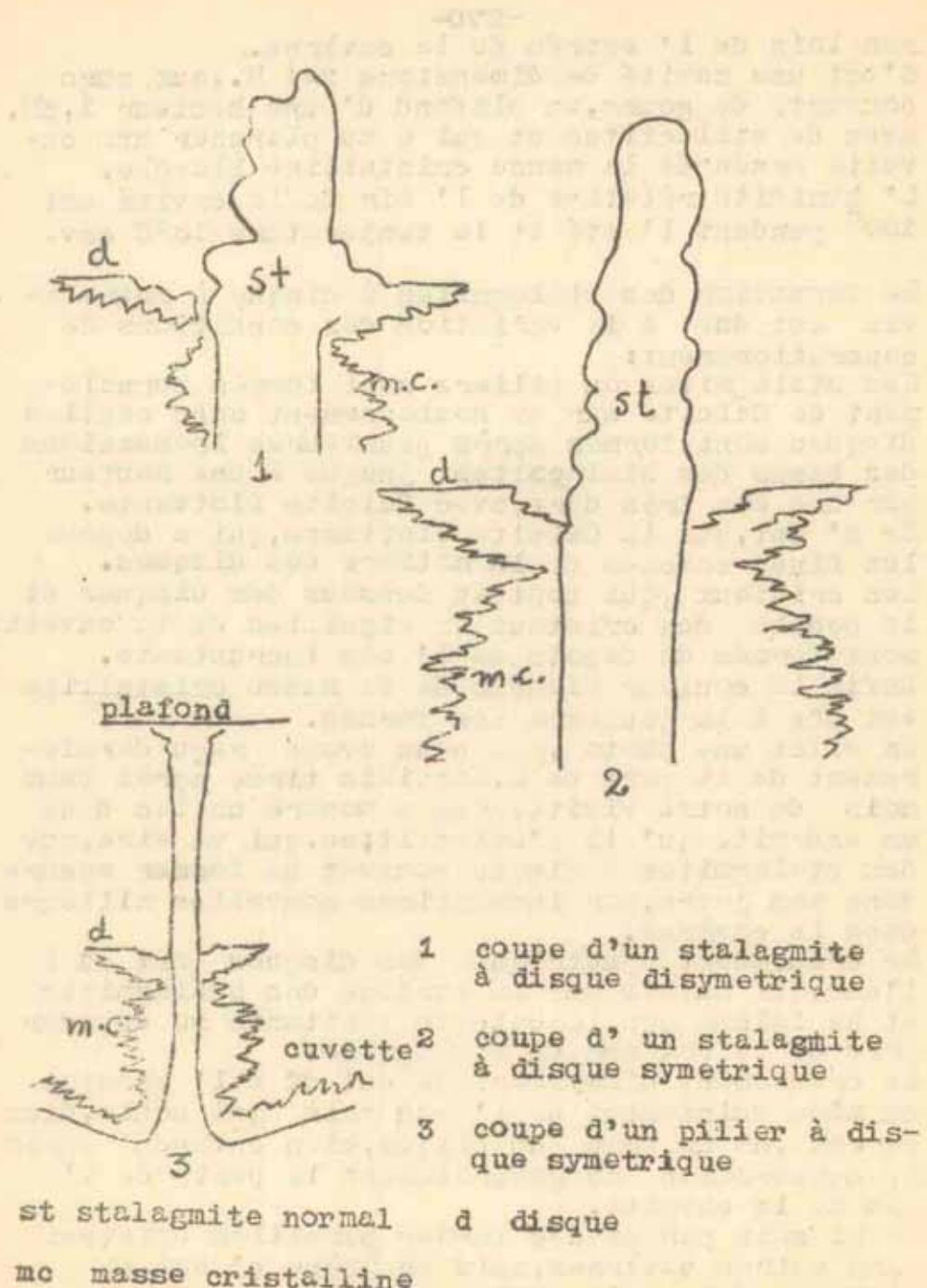
Pendant l'exploration de la cavée de Perama à Jannina (No 167), on a trouvé des stalagmites et des piliers stalagmitiques, qui portent, à 20 à peu près cm. de la base, de disque autour d'eux, ainsi que les stalagmites se divisent en deux.

La partie stalagmitique, qui est au dessus de disque est nue, celle, qui est au dessous est couverte de la masse cristalline en aiguilles.

Les disques sont ronds et au milieu ont une dépression autour des stalagmites de sorte, qu'ils ressemblent aux assiettes des chandeliers.

La matière des stalagmites est solide; la masse des aiguilles est peu cohérente.

La partie de la cavée où ces formations sont déposées se trouvent à une distance 150 M. envi-

ron loin de l' entrée de la cavèrue..

C'est une cavité de dimensions 2x4 M., aux murs couverts de gours, au plafond d'une hauteur 1,5M. avec de stalactites et qui a au plancher une cuvette ornée de la masse cristalline blanche.

L' humidité relative de l' air de la cavité est 100° pendant l' été et la température 18°C env.

La formation des stalagmites à disque à notre avis est due à la variation des conditions de concretionement:

Les stalagmites ou piliers sont formés normalement de Calcite sur un soubassement sans eau; les disques sont formés après plusieurs inondations des bases des stalagmites jusqu'à une hauteur par une eau très dure, avec Calcite flottante.

Ce n'est, que la Calcite flottante, qui a déposé les fines couches de la matière des disques.

Les cristaux, qui sont au dessous des disques et la couche des cristaux en aiguilles de la cuvette sont formés de dépôts de l'eau incrustante.

Enfin la couleur blanche de la masse cristalline est due à la jeunesse des formes.

En effet une photo, que nous avons reçue dernièrement de la part de M. Kasvikis tirée après deux mois de notre visite, nous a montré un lac dans un endroit, qu'il n'existant; ce, qui va dire, que des stalagmites à disque peuvent se former encore dans nos jours, par inondations nouvelles ailleurs dans la cavère.

Le creusement symétrique des disques est dû à l'eau, qui saute sur la surface des stalagmites et ne laisse pas la calcite flottante se déposer près de la colonne de stalagmite.

Le creusement dissymétrique est dû à l'érosion du même suintement de l'eau mois qui coule, dans ce cas, d'un trou du disque, bien entendu après l'évaporation ou généralement la perte de l'eau de la cuvette.

On ne sait pas si des formes pareilles existent dans autres cavernes, mais en Grèce c'est la première fois, qu'on les a observé.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΣΤΑΛΑΓΜΙΤΑΙ ΜΕΤΑ ΔΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ
ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

I. Πετροχείλου

Περιγραφή μικρών διά πρότην φοράν εύρεθείσης μορφῆς σταλαγμίτου ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ σκήλαιον Περάματος Ἰωαννίνων.

Λύτη δροιδεῖ μὲν κηροπήγιον, ὡς εἰς τὸ σχῆμα φαίνεται.

Ο σχηματισμὸς τῆς ὁφείλεται εἰς τὴν συσσώρευσιν παρὰ τὴν βέσιν κανονικῶν σταλαγμιτῶν, οὗ διατος σκληροῦ μετὰ ἐπιπλέοντος δέρματος, ἐντὸς μικρῶν κολλωμάτων.

Ἐπεξηγησις εἰκόνων σελ. 270
σκηλαίου Περάματος Ἰωαννίνων
ΑΝΩ: Στύλος μὲ δίσκον Φωτ. Ι. ΙΙ.
ΚΑΤΩ: Χαρακτηριστικοὶ σταλακτῖται
Φωτ. Κ. Κασβίκη

Legende des figures de la page 270
Caverne de Perama à Jannina
en HAUT: Un pilier à disque
en BAS: Stalactites caractéristiques